

Felvételi

Nyolcadik osztály... Mindenki ezt várja a legjobban az általános iskolában, mert ők lesznek a nagyok, hamarosan elmennek, mekkora izgalom! Na igen, csak ezért tenni is kell valamit, megjegyzem, nem is kevés dolgot. Kezdjük ott, hogy nem buksz meg az első hét évben, ami azért annyira nem nehéz, de amit az utolsó szakasz magába foglal, azt egy nem valami szép történelmi fogalommal tudom azonosítani, hogy őszinte legyek. A tanulás itt annyiban merül ki, hogy első félévben mindenki hajt a legjobb jegyért, mert beleszámít a felvételi pontokba, aztán jön a tanév második fele, amikor kábé már csak azok tanulnak rendesen, akik meg akarják tartani a kitűnő szériájukat, meg akiket a szüleik hajtanak. De ez az idő már valóban csak oda számít, hogy az ember kiélvezze az utolsó pár hónapot az osztályával, ami utána tíz felé fog szaladni a közép- és felsőoktatásban.

Na és akkor ott van ennek az egésznek a döntő kihívása, aminek valójában nem is az agyi képességeink felmérése a lényege, mivel ha nem csupán negyvenöt percet kapnánk a megoldására, mindenki simán meg tudná írni jól. A felsőbb intézménybe való lépés feltétele viszont úgy tűnik, a stresszhelyzetben való mentális stabilitáson alapszik. Hiába készítenek fel minket heteken át ugyanolyan típusú feladatok megoldására, semmit nem érünk, ha nem tudjuk őket gyorsan és higgadtan megoldani. És valóban van, aki ezen bukik el, pedig ki tudja, ha felveszik az osztályba, ahova emiatt nem tudott menni, vajon mennyire jól teljesített volna, és mit ért volna el ezáltal. Az viszont a legügyesebb szerintem, aki ezután is meg tudja oldani az érdekeltségének fejlesztését magában. Nem baj, ha elesünk, csak tudni kell utána felállni.

Szerintem jobb, ha mindenki tisztázza magában, hogy miben jobb, és miben szorul fejlesztésre, illetve azon a továbbiakban dolgozik. Az első matek gyakorló felvételi feladatlapon nem lett a legjobb, pedig nem vallom gyengének magam a tantárgyból. Így visszagondolva szerintem csak idegen volt nekem a formátum, a feladattípusok, ilyesmi. A gyakorlás viszont segített, bár nem egyszer gondoltam azt, hogy nem fog sikerülni, feladni sosem szabad. Remek tanárim voltak, akik nélkül biztos nem értem volna el azt az eredményt.

Két hozzám közel lakó barátnőmmel indultam el a megmérettetés napján, abba az iskolába, ahova reméltem, hogy jövő ilyenkor is sétálni fogok. Tudtam, hogy nem vagyok az a nagyon izgulós típus, mivel a több versenyen való indulás már kicsit megedzette ezt bennem. Sem a dolog alatt, sem előtte nem voltam a kelleténél nagyobb nyomás alatt. Az idő viszont a mindennapokban is nagy ellenség, úgyhogy itt is jócskán hozzájárult a kihívás nehézségének növelésében. Mint már említettem, mindkét feladatsorra – amely a magyart és a matekot foglalja magába – külön-külön negyvenöt percünk volt, ami többek szerint is valóban kevés, egyúttal ügyességgel meg is oldható. Azzal is egyetérttek, hogy az,

hogy egy napon írjuk mindkettőt, ráadásul egymás után, csupán egy negyedórás szünettel megszakítva, tényleg csak a nehézséget fokozza, és a változtatást hiányolja.

Sokan találgattak arról, hogy idén könnyebbek vagy nehezebbek lesznek-e a feladatok az előbbiekhöz képest. Illetve hogy a készítőik tekintettel lesznek-e arra, hogy a mostani nyolcadikosok milyen körülmények között voltak kénytelenek tanulni tavaly tavasszal. Sajnos nem nagyon voltak, így a legtöbben azt tapasztaltuk, hogy feladatsorok is a nehezebb irány felé hajlottak. Én sem a legboldogabban indultam haza a felvételi után, mégis bíztam magamban, mivel tudtam, hogy minden tőlem telhetőt megtettem. A körülbelül délután egykor felrakott megoldókulcs alapján már mindenki a pontjait találgatta, és én sem a legjobbakat számoltam akkor össze. A javítást két héttel a felmérés utánra ígérték, a végeredményt pedig email-ben küldték.

Örültem, hogy az eredmények jobbak lettek, mint amikre számítottam, büszke voltam magamra, a családommal együtt. A dolog legnehezebb része után már csak az iskolák döntéseit vártuk, illetve az április végét, hogy lássuk, kemény munkánk mire vezetett.

Szekeres Napsugár
Zalaegerszegi Liszt Ferenc Általános Iskola
8.c osztály